

hvorledes stiller Forholdet sig her? Vi kan tage den By, vi i Øjeblikket befinder os i, København. Jeg vil ikke aldeles nøjagtigt kunne angive Afstanden i Brøk af Kilometer, men lad os tage Klampenborgbanen, Amagerbanen og Slangerupbanen ud til Hareskoven, der er ikke ret megen Forskel paa de 3 Afstande. Der er jo endnu ikke taget nogen Bestemmelse om, hvor Folk skal bo, og hvor de maa vælge den Plads, de mener der passer dem bedst. De Folk, der skal med Slangerupbanen ud til Hareskoven, er omtrent hvad Afstanden angaar stillede paa samme Maade som de, der skal til Klampenborg, men de maa betale 65 Øre for en enkelt Billet, medens man kan køre frem og tilbage til Klampenborg, Tur-Retur, for 55 Øre. Jeg ved ikke, hvorledes man vil begrunde denne Forskel. Forskellen er maaske ikke slet saa grel overfor dem, der kører med Amagerbanen; de skal køre en lille Smule kortere, men i øvrigt er Forskellen væsentlig den samme. Men naar man taler om de store Byer og om at bringe Befolkningen ud derfra, saa maa man stille Befolkningen nogenlunde ens uden Hensyn til, om den benytter Privatbaner eller Statsbaner. Det har været en Bevæggrund for os til at stille de Ændringsforslag, vi har stillet, og jeg skal kun, uden i øvrigt at komme ind paa Enkelthederne, gentage min Anbefaling for at stemme for Fler-tallets Ændringer, idet jeg haaber, at det skal lykkes os navnlig med den højtærede Ministers Medvirkning at opnaa et Resultat, som hele Befolkningen, baade den, der bor ved Privatbanerne, og den, der bor ved Statsbanerne, kan være tjent med.

Ministeren for offentlige Arbejder

(*Hassing Jørgensen*): Den ærede Ordfører mente, at jeg ikke henregnede den Del af Befolkningen, der særlig benytter Privatbaner, til den almindelige Befolkning. Jeg ved ikke, hvorpaa den højtærede Ordfører grunder denne sin Anskuelse. Det forekommer mig, at jeg netop gjorde mig nogen Umage for at understrege, at den Del af Befolkningen, der, som det ærede Medlem sagde, særlig benytter Privatbaner, har akkurat samme Interesse i denne Sag som de, der ikke særlig benytter Privatbaner men Statsbaner, fordi i det hele taget Befordringen og dens Billighed har samme Interesse for Landets Borgere i det hele. Skulde man gøre en saadan Forskel, vilde det være lige saa berettiget at gøre en anden Forskel og fremdrage dem, der i det hele benytter Banerne mindre end andre, men en saadan Adskillelse kan man jo ikke komme ind paa.

Den ærede Ordfører har Ret i, at det ikke er bevist, at Dyrtidstillæget ikke bør tillægges Underskuddet, men jeg har heller ikke sagt, at det ikke kunde være meget rigtigt at tillægge det Underskuddet. Jeg har kun gjort opmærksom paa, at efter at det ærede Medlem har lagt det til Underskuddet, trækker han det fra igen, naar han skal til at forlange Dækning. Den ærede Ordfører har som bekendt ikke forlangt Dækning for dette Dyrtidstillæg. Den ærede Ordfører erkender altsaa selv, at det er at gaa for vidt.

Med Hensyn til Privatbanerne vil jeg kun sige i al Almindelighed, at jeg vil meget nødig behandles som den, der angriber Privatbanerne. Jeg er en meget stor Ven af Privatbanerne og tror at befinde mig i det allerbedste Forhold til Privatbanerne — muligvis med Undtagelse af dem, det ærede Medlem repræsenterer, det kan jeg ikke vide saa nøje —, men ellers mener jeg at befinde mig i det allerbedste Forhold til Privatbanerne, navnlig fordi jeg hele Tiden har fulgt det Princip at lade dem raade sig selv og selv tage Ansvar. Den ærede Ordfører mente, at jeg havde svært ved at forstaa hans Standpunkt, og det er ganske rigtigt, jeg har svært ved at forstaa den ærede Ordførers Standpunkt, derfor kan det godt være rigtigt, at der er Tusinder af andre, der kan forstaa det. Men for øvrigt vil jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at ogsaa indenfor hans Kredse vil der findes Tusinder, mange Tusinder, som meget godt forstaa det Standpunkt, jeg er Talsmand for. Man ser ogsaa lejlighedsvis dette Standpunkt komme til Orde, ganske forsigtigt, men dog tydeligt, i visse Blade, som staaar det ærede Medlem nær, ansete Venstreblade, som ikke under sig for, men selvfølgelig i al Forsigtighed, at skrive, at de anser den af Ministeriet hævdede Taktik for rigtigere end den, som de to ærede Partier her følger.

Endelig hævdede den ærede Ordfører, at man med Hensyn til Befordringen maatte stille Befolkningen ens. Hvis det var mig muligt, vilde jeg gerne stille Befolkningen ens, men jeg kan ikke bestemme Taksterne f. Eks. for Slangerup-Banen og Amager-Banen, naar jeg ikke vil anvise nogen Vej til Underskuddets Dækning. De private Baner maa fastsætte deres Takster, saaledes som det er nødvendigt for dem, og Statsbanerne fastsætte deres Takster i Henhold til, hvad Rigsdagen vedtager, men det er mig ikke muligt at se, at det for den Mand, der skal benytte Slangerup-Banen, skulde være nogen stor Tilfreds-